

379R0954

17.5.79

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 121/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 954/79

av den 15 maj 1979

om medlemsstaternas ratifikation av eller anslutning till Förenta nationernas konvention om en uppförandekod för linjekonferenser

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 84.2 i detta,

med beaktande av det förslag till förordning som lagts fram av kommissionen,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

och med beaktande av följande:

En konvention om en uppförandekod för linjekonferenser har utarbetats av en konferens som har samlats under beskydd av Förenta nationernas konferens för handel och utveckling och är öppen för ratifikation eller anslutning.

Uppförandekoden omfattar frågor som har betydelse inte bara för medlemsstaterna utan också för gemenskapen, särskilt för sjöfarten och handeln, och det är följaktligen viktigt att inta en gemensam ståndpunkt till koden.

Den gemensamma ståndpunkten bör ta hänsyn till principerna och målsättningarna i fördraget och påtagligt medverka till att tillmötesgå utvecklingsländernas strävanden på sjöfartsområdet, samtidigt som den bör eftersträva att upprätthålla de affärsmässiga principer som tillämpas av rederierna i OECD-länderna och på traderna mellan dessa länder.

För att säkerställa att dessa principer och målsättningar iakttas, eftersom uppförandekoden inte innehåller några föreskrifter om att gemenskapen som sådan kan ansluta sig till den, är det viktigt att medlemsstaterna ratificerar eller ansluter sig till uppförandekoden med förbehåll för vissa arrangemang som fastställs i denna förordning.

Konferenserna har en erkänt stabiliserande roll genom att tillförsäkra avlastarna pålitlig trafik, men det är ändå nödvändigt att kunna undvika att konferenserna bryter mot fördragets konkurrensregler. Kommissionen kommer alltså att till rådet överlämna ett förslag till förordning om hur dessa regler skall tillämpas på sjöfarten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. När medlemsstaterna ratificerar eller ansluter sig till Förenta nationernas konvention om en uppförandekod för linjekonferenser, skall de skriftligen underrätta Förenta nationernas generalsekreterare om att ratifikationen eller anslutningen ägt rum enligt denna förordning.

2. Ratifikations- eller anslutningsinstrumentet skall åtföljas av de reservationer som finns i bilaga 1.

Artikel 2

1. När det gäller en befintlig konferens skall varje grupp av linjerederier med samma nationalitet, som är medlemmar i konferensen, genom affärsmässiga förhandlingar med ett annat linjerederi med samma nationalitet avgöra om detta rederi får delta i konferensen som nationellt linjerederi.

Om en ny konferens bildas skall de linjerederier som har samma nationalitet genom affärsmässiga förhandlingar avgöra vilket eller vilka av dem som får delta som nationellt linjerederi i den framtida konferensen.

2. Om förhandlingarna i punkt 1 inte leder till någon överenskommelse får varje medlemsstat, på begäran av ett av de berörda linjerederierna och efter det att alla hörts, vidta nödvändiga åtgärder för att bilägga tvisten.

3. Varje medlemsstat skall se till att alla de linjerederier som bedriver sjöfart och är etablerade på den statens territorium enligt Fördraget om upprättandet av Euro-

(1) EGT nr C 131, 5.6.1978, s. 34.

(2) EGT nr C 269, 13.11.1978, s. 46.

peiska ekonomiska gemenskapen behandlas på samma sätt som linjerederier som har sitt huvudkontor på dess territorium och faktiskt kontrolleras därifrån.

Artikel 3

När en linjekonferens driver en pool eller har ett avtal om anlop, avgång och/eller varje annan form av lastdelning enligt artikel 2 i uppförandekoden, skall omfördelning ske av den lastvolym som enligt koden tillfaller den grupp av nationella linjerederier i varje medlemsstat som deltar i den trafiken eller de linjerederier från medlemsstaterna som deltar i den trafiken som tredjelandsrederier, om inte annat beslutas av alla de linjerederier som är medlemmar av konferensen och anslutna till dessa omfördelningsregler. Omfördelningen av lastandelar skall ske genom ett enhälligt beslut av de linjerederier som är medlemmar av konferensen och deltar i omfördelningen, för att ge alla dessa linjerederier en rättvis andel av konferensens trafik.

2. Vilken andel som slutligen tillfaller varje deltagare skall avgöras på grundval av affärsmässiga principer och särskilt med hänsyn till

- a) den lastvolym som transporteras av konferensen och som härrör från de medlemsstater vars trafik utförs av konferensen,
- b) den trafik som tidigare har utförts av linjerederier på den trad som omfattas av poolen,
- c) den lastvolym som transporteras av konferensen och skeppas via medlemsstaternas hamnar,
- d) behoven hos de avlastare vilkas last transporteras av konferensen.

3. Om en överenskommelse inte kan nås beträffande omfördelningen av den last som avses i punkt 1 skall frågan, på begäran av en av parterna, hänskjutas till förlikning enligt bilaga 2. Tvister som inte kan lösas genom förlikning får med parternas medgivande hänskjutas till skiljeförfarande. Om detta sker skall skiljemanens avgörande vara bindande.

4. Vid i förväg bestämda tidpunkter skall de andelar som fördelats enligt punkterna 1, 2 och 3 regelbundet ses över och hänsyn skall därvid tas till sådana kriterier som anges i punkt 2, framför allt för att förse avlastarna med tillräcklig och effektiv trafik.

Artikel 4

1. På en konferenstrad mellan en medlemsstat i gemenskapen och en stat som är ansluten till uppförandekoden och som inte tillhör OECD, är det möjligt för ett linjerederi från en annan OECD-stat som så önskar att delta i den omfördelning som fastställs i artikel 3 i denna förordning, under förutsättning av ömsesidighet enligt vad som bestäms på regeringseller rederinivå.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i denna artikel skall artikel 2 i uppförandekoden inte tillämpas på konferenstrader mellan medlemsstater eller, på grundval av ömsesidighet, mellan sådana stater och övriga OECD-länder som är anslutna till koden.

3. Punkt 2 i denna artikel skall inte påverka möjligheterna för linjerederier från ett utvecklingsland, vilka är erkända som nationella linjerederier enligt koden, att trafikera sådana trader som tredjelandsrederier i överensstämmelse med de principer som återges i artikel 2 i uppförandekoden om de

- a) redan är medlemmar i en konferens som trafikerar dessa trader, eller
- b) har vunnit tillträde till en sådan konferens enligt artikel 1.3 i koden.

4. Artiklarna 3 och 14.9 i uppförandekoden skall inte tillämpas på konferenstrader mellan medlemsstater eller, på grundval av ömsesidighet, mellan sådana stater och andra OECD-länder som är anslutna till koden.

5. Då det gäller konferenstrader mellan medlemsstater och mellan dessa stater och andra OECD-länder som är anslutna till uppförandekoden, får inte avlastare och redare i medlemsstaterna kräva att de förfaranden för biläggande av tvister som stadgas i kapitel VI i koden, skall tillämpas dem emellan eller på grundval av ömsesidighet gentemot avlastare och redare i andra OECD-länder, om de sinsemellan har avtalat om andra förfaranden för biläggande av tvister. De skall särskilt använda sig fullt ut av de möjligheter som stadgas i artikel 25.1 och 25.2 i koden för att lösa tvister med hjälp av andra förfaranden än de som fastställts i kapitel VI i koden.

Artikel 5

För att kunna fatta beslut i sådana frågor om en medlemsstats trafik som anges i konferensavtalet och som inte behandlas i artikel 3 i denna förordning, skall en sådan stats nationella linjerederier samråda med alla de gemenskapens andra linjerederier som är medlemmar i konferensen innan de ger eller vägrar sitt samtycke.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall i vederbörlig ordning och efter samråd med kommissionen, anta de lagar eller andra författningar som är nödvändiga för att tillämpa denna förordning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 1979.

På rådets vägnar

R. BOULIN

Ordförande

BILAGA 1

RESERVATIONER

Då medlemsstaterna ratificerar eller ansluter sig till konventionen skall de anföra följande tre reservationer, samt följande tolkningsreservation:

1. Då det gäller en medlemsstat i gemenskapen kan uppförandekodens term *nationellt linjerederi* omfatta alla linjerederier som bedriver sjöfart och är etablerade i en medlemsstat i enlighet med Romfördraget.
 2. a) Utan att det påverkar tillämpningen av punkt b i denna reservation skall artikel 2 i uppförandekoden inte tillämpas på konferenstrafik mellan medlemsstater i gemenskapen eller, på grundval av ömsesidighet, mellan sådana stater och övriga OECD-länder som är anslutna till koden.
b) Bestämmelserna i punkt a skall inte påverka möjligheterna för linjerederier i ett utvecklingsland, vilka i enlighet med koden har godtagits som nationella linjerederier, att delta i sådan trafik som tredjelandsrederier, i enlighet med de principer som återspeglas i artikel 2 i koden, förutsatt att dessa rederier
 - i) redan är medlemmar av en konferens som trafikerar dessa trader, eller
 - ii) har vunnit tillträde till en sådan konferens med stöd av artikel 1.3 i koden.
 3. Artiklarna 3 och 14.9 i uppförandekoden skall inte tillämpas på konferenstrafik mellan medlemsstaterna i gemenskapen eller, på grundval av ömsesidighet, mellan sådana stater och övriga OECD-länder som har anslutit sig till koden.
 4. På trader där artikel 3 i uppförandekoden är tillämplig, skall den sista meningen i artikeln tolkas enligt följande:
 - a) De två grupperna av nationella linjerederier skall samordna sina ståndpunkter innan de röstar i frågor som rör trafiken mellan deras två länder.
 - b) Denna mening gäller enbart frågor som enligt konferensavtalet kräver samtycke från båda grupperna av berörda nationella linjerederier och inte alla frågor som konferensavtalet rör.
-

*BILAGA 2***FÖRLIKNING ENLIGT ARTIKEL 3.3**

Parterna i tvisten skall utse en eller flera förlikningsmän.

Om parterna inte kan enas skall var och en av dem utse en förlikningsman, och de förlikningsmän som sålunda har utsetts skall gemensamt utse ytterligare en förlikningsman som skall fungera som ordförande. Om en av parterna inte utser någon förlikningsman eller om de förlikningsmän som parterna utsett inte kan enas om valet av ordförande skall ordföranden i den internationella handelskammaren, på begäran av någon av parterna, verkställa de utnämningar som är nödvändiga.

Förlikningsmännen skall anstränga sig på allt sätt för att bilägga tvisten. De skall besluta om vilket förfarande som skall tillämpas. Deras arvoden skall betalas av parterna i tvisten.
